

Kajúca bohoslužba – 19.02.2026

Suspírium: „...ako je napísané: Nieto spravodlivého, niet ani jedného, niet rozumného, niet nikoho, kto by hľadal Boha. Všetci sa odvrátili, napospol sa stali neužitočnými. Niet nikoho, kto by robil dobro, niet ani jedného.“ (R 3,10-12) Amen.

Stojaca pieseň: Chválospev č. 259: 1. verš: „Nesúď ma podľa práva...”

Začiatočná pieseň: Chválospev. č. 259: 2-10. verše: „Som z hriešného semena...”

Pozdrav: „Syn mu povedal: ‚Otec, zhrešil som proti nebu i proti tebe. Nie som viac hoden volať sa tvojím synom.‘ Ale otec povedal svojim sluhom: ‚Prineste rýchlo najkrajšie rúcho a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy!‘.“ (Lk 15,21-22) Amen.

Modlitba: Svätý a milosrdný Bože, prichádzame pred Teba ako Tvoja cirkev a zároveň ako jednotlivci, ktorí potrebujú Tvoju milosť. Vyznávame hriechy svojej cirkvi: že sme často stratili prvú lásku, že sme sa uspokojili s formou bez života, že sme mlčali tam, kde sme mali svedčiť, a hľadali vlastnú istotu viac než Tvoju vôľu. Odpusť nám, Pane, našu vlačnosť, pýchu a strach. Vyznávame aj svoje osobné hriechy. To, čo sme urobili, aj to, čo sme zanedbali. Naše zlé myšlienky, tvrdé slová, sebecké skutky aj skryté viny, ktoré nosíme v srdci. Zmiluj sa nad nami podľa svojej veľkej lásky. Obmy nás od našej neprávosti a očisti nás od hriechu. Neopierame sa o vlastnú spravodlivosť, veď sami nič nezmôžeme, ale o obeť Ježiša Krista. Stvor v nás čisté srdce, Bože, a obnov v nás pevného ducha. Daj, aby Tvoja cirkev bola znova živá a aby každý z nás stál pred Tebou v pokore a pravde. Pre Krista, nášho Pána, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: **Kniha Žalmov č. 51. kapitola**: „*Zbormajstrovi. Žalm Dávida, keď prišiel k nemu prorok Nátan, pretože vošiel k Batšebe. Bože, zmiluj sa nado mnou podľa svojej milosti! Pre svoje veľké milosrdenstvo zotri moje ťažké priestupky! Dôkladne zo mňa zmy moju vinu, očisti ma od môjho hriechu! Veď ja viem o svojich previneniach, svoj hriech mám stále na mysli. Proti tebe samému som zhrešil, urobil som, čo pokladáš za zlé. Preto si spravodlivý v tom, čo hovoríš, čistý, keď súdiš. Naozaj som sa narodil v neprávosti a matka ma počala v hriechu. Hľa, ty obľubuješ pravdu vo vnútri človeka, dávaš mi poznať hĺbku múdrosti. Zbav ma hriechu yzopom a budem čistý, umy ma a budem belší ako sneh! Daj mi počuť slová radosti a potešenia, nech zajasajú kosti, čo si zdvoil. Zakry si tvár pred mojimi hriechmi a zotri všetky moje viny! Stvor mi čisté srdce, Bože, obnov vo mne pevného ducha! Neodvrhni ma od seba, neodnímaj mi svojho svätého ducha! Vráť mi radosť z tvojej spásy a podopri ma duchom poslušnosti! Chcem učiť neverných tvojim cestám, aby sa hriešnici obrátili k tebe. Vytrhni ma z viny*

krviprelievania, Bože, Boh mojej spásy, nech zaplesá môj jazyk nad tvojou spravodlivosťou! Pane, otvor mi pery a moje ústa budú ohlasovať tvoju chválu. Veď nemáš záľubu v obete a keby som priniesol spaľovanú obetu, nepáčila by sa ti. Skrúšený duch, to je obeta Bohu; skrúšeným a zdruveným srdcom nepohrdaš, Bože. Svojou priazňou preukáž dobro Sionu, vybuduj múry Jeruzalema! Potom si oblúbiš náležité obety, spaľované obety a celostné obety. Vtedy budú obetovať býčky na tvojom oltári."

Kajúce spoločenstvo v Ježišovi Kristovi, milí bratia a milé sestry!

Deň zmierenia v Izraeli nebol iba dňom vysporiadania sa vonkajších vzťahov. Bol to deň, keď človek prišiel pred Hospodina s úplne prázdnyimi rukami a vyznal všetko, čo si myslel, čo povedal, čo vykonal a čo opomenul. Deň, keď zložil všetko: vinu, pretváрку, výhovorky aj vlastnú múdrosť. Nebol to rituál pre ľudí, ale hlboké vysporiadanie sa s Bohom – a skrze Neho aj s blíznym.

Štvrtý kajúci žalm vo Svätom Písme je žalm Dávida. Žalm človeka, ktorý sa v konkrétnom duchovnom rozporení postavil pred Boha. Nie ako kráľ Izraela, nie ako Pánom vyvolený hrdina, ale ako hynúci, zlomený a traumatizovaný človek. Je to prosba o záchranu a nápravu. Je to vyznanie bez obalu: *moja vina, moje previnenie, môj hriech*. Tento žalm je individuálny žalospev v rovine **JA a TY**. Žiadna anonymita, žiadne kolektívne schovanie sa, JA: Dávid. Ja a On. Ja a môj Boh. Ja a môj spravodlivý Otec. Ja a môj milujúci Pán.

Dávid stojí pred Bohom osobne. Jeho údel je jasný. Vie, že jeho problém je nevyliciteľný vlastnými silami. Preto volá k Bohu expresívne, prudko, až divoko. Reve a kričí. Je to dobýjanie nebies. Nie pre peniaze, nie pre úspech, ale pre vlastný život. Dávid pomenúva svoju situáciu: *moja hriešnosť* – a proti nej stavia *Tvoje konanie, Bože*. Vie, že jeho dôvera sa pošmykla, jeho útecha sa stratila, jeho vnútro je rozbité. A predsa verí, že Boh môže zasiahnuť. „Zasiahni, Pane! Konaj, Pane!“ Volá, akoby Boh už konal, akoby už tvoril nového človeka, akoby už konštruoval novú bytosť. Tento kajúci žalm používa silné a presné výrazy pre hriech. Hriech je chyba – minutie cieľa. Je to skutok, ktorý sa stal a zatienil všetko. Je to vina, ktorá pretrváva. Previnenie, ktoré vyrástlo z opovrhnutia – voči bratovi a voči Bohu. A

je tu aj trest, ktorý si človek uvedomuje, že si zaslúži. Kráľ Dávid však ide ešte hlbšie: ľudská kondícia je taká, že sa rodíme v hriechu a sme počatí v previnení. To nie sú okrajové situácie. To je jadro problému.

A predsa tento žalm nie je beznádejný. Práve naopak. Je plný slovies, ktoré hovoria o Božej činnosti: zmiluj sa, očisti, obmy, stvor, obnov, prijmi. Svedčia o Božej milosti, o Jeho spravodlivosti, o živej spáse a o hojnosti lásky. Boh je ten, Ktorý znova dosadzuje človeka tam, kam patrí – nie z jeho sily, ale z Božej moci. Dávid používa brutálne silné imperatívy. Vie, o čo ide. Predmet je dôležitý: ide o obnovenie narušeného vzťahu. A vie, že zmenený musí byť on sám. *Mňa* má táto Božia činnosť zasiahnuť. *Mňa* má premeniť Hospodinovo zľutovanie. Ide o celkovú premenu stavu prijímateľa milosti. Krívame duchovne, bratia a sestry. Odpadáme vnútorne, bratia a sestry, lebo v osobnej rovine s Pánom máme nevysporiadané účty. Ako keby sme nezaplatili za elektrickú energiu alebo plyn a príde prvé napomenutie, následne druhé napomenutie, a na záver prichádza exekúcia. Boh však anuluje všetko. Spláca dlhy. Zvýraznené červené, ktoré figuruje v mojom živote, mení červenou krvou svojho Jednorodeného syna na bielo. Ako keď sa človek pozerá z okna na nedotknuteľnú prírodu, ktorú Boh požehnal bielučkým snehom. Ľudské šľapaje chýbajú, a krajina je zakrytá novou pokrývkou. „Milosť Tvoja ma má oslobodiť. Moju vinu má riešiť Tvoje milosrdenstvo.“ Dávid nežiada lacné odpustenie. Prosí o očistenie, o liečbu, a to nie v kúpeľoch, aby sa zregenerovalo jeho telo, ale o úplnú rekonštrukciu ducha a vnútra, úkryt v Hospodinovej pravici. A vie, že Boh nepohrdne skrúšeným a pokorným srdcom. Kto počuje jeho nárek? Kto odpovie na jeho volanie? Nie človek. Adresátom jeho kriku je Boh. On kričí z núdze, z bolesti dôsledkov hriechu, ktoré ho dobiehajú.

A Boh odpovedá. Má na hriech účinný liek. Drsný, ale účinný. Krv Ježiša Krista. Len Jeho krv zmyje to, čo musí z našich životov odísť, vymiznúť. Na Golgotskom kríži Kristus vo svojom tele niesol všetky druhy a podoby previnení. Aj tie Dávidove. Aj naše. Preto sa tento žalm končí chválou. Prosba o Sion, o hradby, o

obetu. Nie ako návrat k starému, ale ako perspektíva uzdraveného človeka. Zrelého, obnoveného, prijatého. Žiadosť, argument aj prianie žalmistu sa naplnili – nie tak, ako si to on predstavoval, ale tak, ako to vykonal Boh.

A práve v tom je naša nádej. Boh odpovedá aj tebe. Nie symbolicky, nie teoreticky, nie z výsostnej pozície, nie z nadradeného miesta, ale konkrétne. Boh má na hriech jediný, rozhodujúci a účinný liek. Nie ľudské úsilie. Nie pokánie ako výkon. Nie dobré skutky. Ale **zástupnú obeť. Smrť Ježiša Krista**. Na Golgotskom kríži Boh vykonal to, o čo Dávid v Žalme 51 volal. Kristus vzal na seba vinu, ktorá pretrváva. Niesol previnenia, ktoré vznikli z opovrhnutia Bohom i blížnym. Na svojom tele niesol trest, ktorý si hriech zasluhuje. On sa stal tým, ktorý „minul cieľ“ namiesto nás, hoci sám bez hriechu. Jeho krv bola vyliata nie obrazne, ale reálne – **ako výkupné za mnohých**. Preto môže Boh povedať hriešnikovi: „Tvoja vina je zmazaná.“ Nie preto, že by Boh hriech prehliadol, ale preto, že bol **odsúdený na Kristovi**. Božia spravodlivosť bola naplnená a Božie milosrdenstvo sa mohlo naplno prejaviť. Kríž je miestom, kde sa stretáva pravda o našom hriechu s pravdou o Božej láske.

A preto štvrtý kajúci žalm nekončí zúfalstvom, ale chválou. Lebo skrúšený duch nebol odmietnutý. Bol prijatý – **v Kristovi**. Nové srdce, o ktoré Dávid prosil, Boh dáva skrze smrť a vzkriesenie svojho Syna. Nový život, obnovený vzťah, návrat na miesto, kam človek patrí – to všetko je dar vykúpenia. Tak sa Dávidova prosba naplnila. Nie tak, ako si to on vedel predstaviť. Ale tak, ako to Boh od večnosti rozhodol: **skrze kríž, skrze krv, skrze Ježiša Krista**. A preto dnes môžeme spolu s uzdraveným žalmistom chváliť Boha – ako ľudia zmierení, oslobodení a zachránení. Amen.

Záverečná modlitba: Milostivý Otče, ďakujeme Ti, že si vypočul náš nárek a že skrúšeného ducha neodmietaš. Ďakujeme Ti za Tvoju obnovujúcu milosť, ktorá prichádza k cirkvi aj k jednotlivcovi. Tam, kde bol hriech, Ty prinášaš odpustenie. Tam, kde bola vina, Ty dávaš oslobodenie. Tam, kde bola smrť, Ty dávaš nový život. Vyznávame, že len skrze smrť Ježiša Krista sme zmierení s Tebou. Jeho krv nás očisťuje, Jeho kríž nás obnovuje a Jeho vzkriesenie nám dáva nádej. Prosíme, obnov svoju cirkev, Pane. Urob z nej miesto pravdy, pokánia a lásky. A obnov aj nás osobne, aby sme nežili zo starej sily, ale z moci Tvojho Ducha. Požehnaj nás milosťou, ktorá premieňa myslenie, uzdravuje vzťahy a vedie k svätému životu. Nech žijeme ako ľudia, ktorí boli vykúpení, prijatí a poslaní. Tebe patrí chvála, česť a sláva teraz i naveky. Amen

Modlitba Pánova

Ofera: „Takto vraví Hospodin: Vari niet v Izraeli Boha...” (IIKr 1,6c)

Požehnanie: „Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi povolal do svojej večnej slávy, vás po krátkom utrpení zdokonalí, utvrdí, upevní a postaví na pevný základ. Jemu moc na veky vekov. Amen.” (IPt 5,10-11) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 51: „Môj Bože, hojný v svojej milosti...”

Zlatica Oravcová Pôstna modlitba

Pred Tebou koríme sa, drahý Pane,
čujeme láskou Tvoje srdce biť.
S nevestou ženích chce sa zasnúbiť,
by nevyrval nás nikto z Tvojej dlane!

Pod olivou dlieme tu, v Getsemane,
kde padá kropaj potu krvavá.
Blízka je hriešnym nebies diaľava,
Ty priblížil si nám ju, drahý Pane...

Pod krížom kľačíme tu, na Golgote,
vo tmách poludnia svieti večný jas!
Hľadáme v slzách tento na obraz,
k brehom nás nesú vykúpenia lode...

Pod krížom Tvojim klačime tu, Pane,
brat môj i sestra moja, celý zbor...
Vták piesní letí hore nad obzor
a oheň vďaka tichým plamom planie!
Tvoje je požehnanie... Amen.

Zlatica Oravcová – Sedem pôstnych vzdychov

Ó, zhrešili sme ... Zmiluj sa Kriste, Pane premilý!
Trňový veniec z tvrdých srdc svojich sme Ti uvili.
Ó, zhrešili sme ... Odpusť nám, Kriste, odpusť úbohým!
Kríž sme Ti dali, nesmiernu ľarchu, ľarchu svojich vín.

Ó, zhrešili sme ... Slzy nám tečú, bledej po tvári.
Ranili sme Ťa, Svätý Syn Boží, ach, my bedári!
Ó, zhrešili sme ... Drahý Ježiši, žlč sme Ti dali,
občerstvi naše zmučené duše, zloba nás páli!

Ó, zhrešili sme ... Padáme pod kríž, spíname ruky!
Bolesť nás trápi, ľútosť nás morí, žiaľ prehlboký.
Ó, zhrešili sme ... Golgota plná nášho náreku,
dnes učíme sa poznávať Teba, Lásku odvekú!

Nesúď nás, Pane, Pastier náš dobrý, Baránok tichý.
Odpovedz slovom nebeskej lásky na naše vzdychy!